

Macon-Frankrijk, mei 2014

met: Anja

Met mijn vrouw eensgezind

..... recht tegen de Noorderwind.

Vrijdag 2 mei op weg gegaan voor **La Bourgogne Cyclo te Macon, Frankrijk**

De eerste nacht in een hotelletje bij Dyon, zo'n 500 km gereden, en daar rustig gedineerd. Weinig andere gasten en een Frans diner, waar we weinig over los zullen laten. De nacht bleek nodig te zijn, want juist met een hermetisch gegrendelde kamer, zowel wat licht en ook wat geluid betreft, werden we niet op tijd wakker voor het ontbijt. Om 10:10 uur alsnog naar beneden gestoven en daar werd ons alsnog een super ontbijt voorgezet (prima service).

Zaterdag 3 mei: Het was nog zo'n 300 km naar Macon en zodoende konden we begin van de middag de inschrijving regelen (was niet via de website doorgelopen) en daarna het hotel een kleine 10 km verderop betrekken. Hier bleken we op een wel erg gastvrije kamer te komen: 3 kamerdames waren er permanent aanwezig. Nog voor het eten besloten we wat te wandelen om de benen los te maken en Macon te verkennen. Anja had bewust midden in het centrum ingeschreven en dat was de juiste keuze. In een vierkante kilometer was ook al het bezienswaardige van deze stad te vinden en hadden we al snel de foto's geschoten en een beeld van waar we zijn moesten. dus snel opfrissen voor het diner, ergens in de binnenstad.

Anja wilde graag naar een pizzeria, die we ook dichtbij ons hotel hadden gezien (La Dolce Vita), maar deze bleek gesloten. Een leuk tentje ertegenover was een alternatief, dus na drementelen en afwegen er toch naar binnen. Niet geheel ongezellig, zeker met een groep jonge meiden, maar de kaart viel tegen en dus... op zoek naar iets anders. Een volgend hotel was een paar straten verder (de binnenstad had inderdaad geen afmetingen van een tafellaken maar van een servet) was zeer ongezellig en het zat niet, ook de kaart viel niet op door een spetterend en behagen brengende gerechten en ook de bediening was minimaal/ongeïnteresseerd. Dus u raad het weer ... zelfs niet een volgende keer. Dwars door het centrum dan maar naar de boulevard, waar legio etenstentjes te vinden waren. Na wat kaarten in de etalages bekeken te hebben gingen we een drukbezette tent in – zou wel goed zijn hier – en werden we achterin naar een afgelegen en ongezellige ruimte gebonjourd. Niet dus en mondig als we waren werden we al snel naar een luxere plek in de grote zaal gebracht, waar we wel gezellig zaten en dan ook heerlijk gedineerd hebben. Morgen maar direct weer hierheen.

Terug naar het hotel, waar de bedden ook hier weer prima aanvoelden en we niet veel tijd nodig hadden om in te doezelen. De volgende ochtend zouden we vroeg opstaan, om 6:00 uur ontbijt, zodat we ruim tijd hadden om aan de start te komen. Het weer zou in ieder geval beter worden was de verwachting en dat was nodig ook.

Zondag 4 mei: De volgende ochtend als gezegd ontbijt en daarna gesoigneerd op weg naar de start. Gelukkig nog voor het parkeren kwam ik erachter dat de sleutels van het fietsslot nog in mijn spijkerbroek in het hotel zaten en de fietsen vastgelegd in de auto. Dus rechtsomkeer en met een half uur vertraging toch een parkeerplek binnen de kilometer van de start/finish gevonden.

Mâcon - Complexe sportif de Champlevert **Starturen 08u00: Master & Senior (10 minuten later)**

De start verliep vlotjes, in principe weinig deelnemers. Eén van die deelnemers sprak me in het frans aan, er is een stevige noorderwind en ik blijf pal achter je rijden! Dat verstond ik wel, maar ik weet niet of mijn antwoord doorgekomen is.

Afijn, al snel zou ik merken dat naast deze noorderwind het begin verstoord werd door neus, keel en longen. Proestend en snetterend (emmers tegelijkertijd voor mijn gevoel en longinhoud van diep weggebruakt, bij wijze van spreken) het eerste uur door, waarna de zonnewarmte toenam en ik meer kracht voelde terugkomen. Iedereen was natuurlijk al lang uit zicht verdwenen. Dus op eigen tempo doordraaien. Langzamerhand haalde ik steeds wat mensen in, bleven een tijdje achter me hangen en dan reed ik weer alleen. Echter het echte tempo kreeg ik nooit te pakken.

Wat me wel bijbleef is de straffe wind natuurlijk op de gehele heenweg en het prachtige gebied, afwisselend met leuke klimmetjes en mooie uitzichten. De terugweg reed iets makkelijker, maar 20 km voor tijd kreeg ik een lekke band. Geen nood, reservebandje erop en, niets, geen lucht in te krijgen. Pompje geprobeerd op de oude band en ook niets meer. Collega fietsers boden een helpende hand, maar ook die pompjes deden het niet op deze band. Een wagen van de organisatie bood een lift aan, maar ik had nog hoop (zij hadden geen gewone pomp bij zich). Kortom, geen geluk en na enige tijd Anja gebeld om me op te halen. Het laatste gedeelte mistte ik daardoor en dat was juist goed geweest voor het omhoog brengen van het gemiddelde, maar ja, volgend jaar weer een uitdaging denk ik dan maar.

Anja had intussen haar tocht prima volbracht in een goede tijd (20,9 km/uur gemiddeld).

Nadat Anja gebeld was kwam net voor zij arriveerde ook de bezemwagen langs en moest ik aangeven dat ik ermee ophield. Daardoor konden zij verder. Teruggereden naar de finish om het plaatje in te leveren en het diploma van Anja op te halen. Daarna toch met een plezierig gevoel naar het hotel terug.

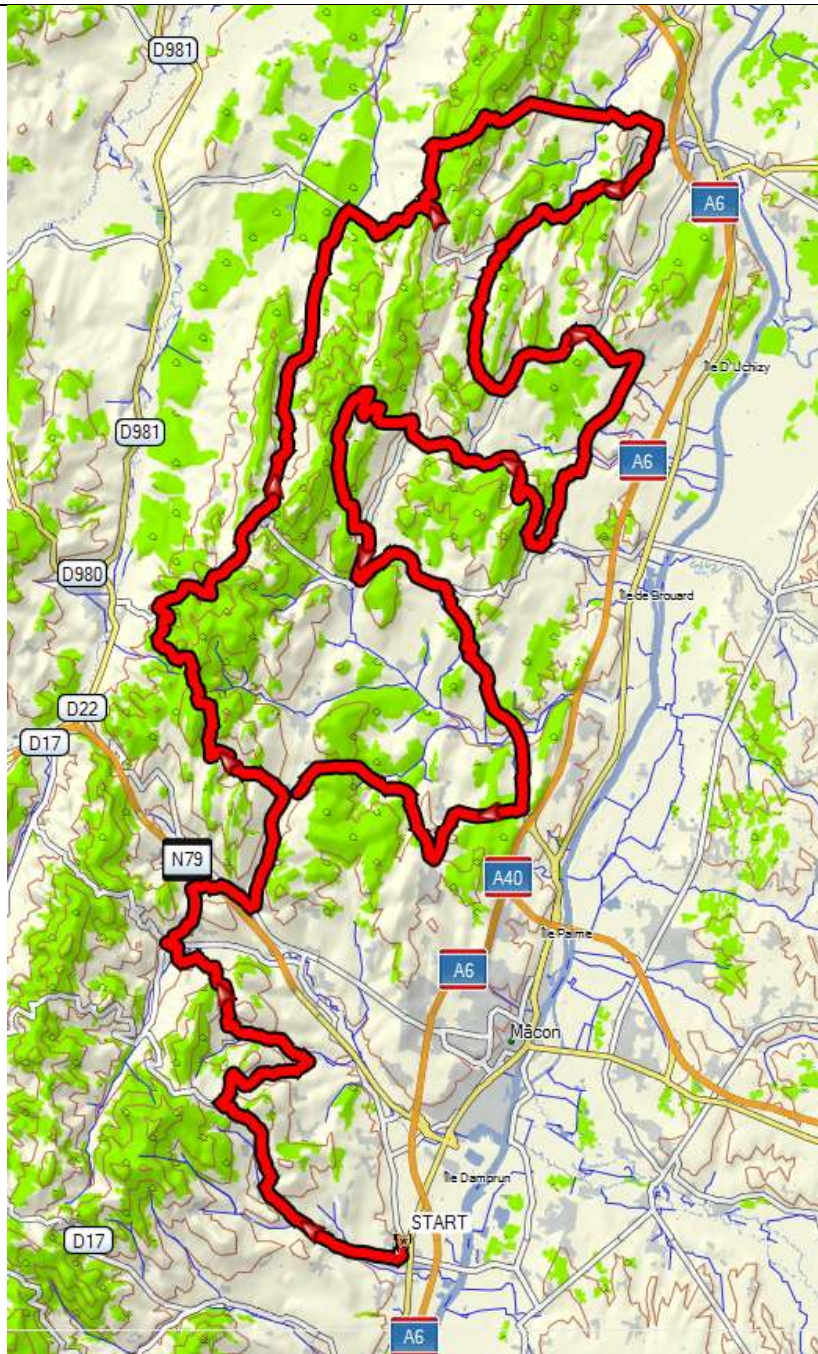
Na een heerlijke douche weer uit eten in hetzelfde restaurant. Deze ging precies open en handenschuddend en met grap werden we weer naar dezelfde plaatst gebracht. Hamburgers en frites was dit keer het doel en het smaakte voortreffelijk. Voldaan en op tijd weer naar bed!

foto's:

<https://plus.google.com/photos/107769415051692118629/albums/6011752175020736817?authkey=CJul76qgmYHNggE>

In Macon was er op een pleintje een expositie van een kunstenaar; we herkenden hierin Nelie Smit-Kroes, toch?

Tocht: La Bourgogne Cycle

afstand	141,8 km	
hoogte	2846 hm	
tijd	6:12:22 uur	
gemid	22,8 km/h	
max	60,0 km/h	
pauze	0:07:33 uur	2,0%
Totaaltijd	6:19:54	

